

נר שמואל



לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי י"ט באייר תשע"ז

# שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: [n101@okmail.co.il](mailto:n101@okmail.co.il) פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

## קידושין - ע"ז

1. כיצד דינה של בת חלל או בת חללה?

- א. בת כהן שהוא חלל זכר - אסורה להנשא לכהן ולאכול בתרומה, ופסול זה נמשך לעולם, שאף בת בן בן בנו של החלל פסולה. [ונתחדש שלא אומרים כמו במצרי ואדומי שלאחר ג' דורות נפסק הפסול].
- ב. ישראל שנשא חללה - בתו הנולדת לו ממנה, כשרה לכהונה, כי הבת מתייחסת לאביה.
- ג. כהן חלל שנשא בת ישראל - בתו פסולה לכהונה.

2. בנות גרים - האם יחוסם לגרים מפריע להן להנשא לכהונה?

- א. רבי יהודה - בת גר זכר, אפילו אם היה נשוי ישראלית, הרי היא פסולה לכהונה, כמו בת של חלל זכר [והמקור מפסוק ואינו פסול חללות]. ודוקא בתו של הגר פסולה לכהונה. אבל בתה של הגיורת שאביה הוא מישראל, כשרה לכהונה.
- ב. רבי אליעזר בן יעקב - ישראל שנשא גיורת - בתו כשרה [וכר' יהודה]. ואף גר שנשא בת ישראל, בתו כשרה, [ודלא כר' יהודה] אבל גר שנשא גיורת, בתו פסולה לכהונה. כיון שאין בה זרע "כל שהוא" של ישראל.
- ג. רבי יוסי - אף גר שנשא גיורת, בתו כשרה לכהונה.

3. מה המקור שבת הנולדת לישראל שנשא חללה, לא נפסלת לכהונה?

גזירה שוה 'חילול' מטומאה למת, כשם ששםם רק כהנים זכרים נכללו בזה, כך בפסול חללות.

4. משנתנו פוסלת את בת חלל שנשא ישראלית. מי התנא החולק על זה?

רבי דוסתאי בן יהודה - כשם שבני ישראל הם מקוה טהרה לחללות - שהרי חללה שנישאה לישראל בתה כשרה לכהונה - כך בנות ישראל הן מקוה טהרה לחללים. ולדעתנו, בת חלל הנולדת לו מישראלית כשרה, חוזרת להיות כשרה לכהונה. ורק חלל הנושא חללה, בתו פסולה. מקורו - "לא יחלל זרעו בעמיו". דוקא באם הוא ואשתו הם מ"עם" אחד.

5. "לא יחלל זרעו" - מנין שאף היא [האלמנה לכה"ג] נעשית חללה בביאתו?

קל וחומר מזרעו של כה"ג שלא עבר עבירה, ומתחלל כ"ש אשתו, ואין לפרוך 'הוא יוכיח' כיון שהוא אין מתחלל בכל מקום. ואם תפרוך מה לזרעו, שכן יצירתו בעבירה, אמר קרא: "לא יחלל".

6. שנינו: איזו היא חללה? - כל שנולדה מן הפסולים. מה הכוונה?

- א. אין לפרש - אפילו מישראלים, כיון שמחזיר גרושתו משינשאת, בניו כשרים לכהונה כפי שדרשו היא תועבה ואין בניה תועבים.
- ב. רב יהודה - כל שנולדה מן פסול כהונה. והקשו הרי אלמנה לכהן גדול וכדו', אף שלא נולדה בפסול, נעשית חללה.
- ג. רבה - איזו היא חללה ה"מוזכרת" - שעיקרה מהתורה ואין צריך לדורשה מדברי סופרים, כל שנולדה מן פסול כהונה.

7. אלמנה, אלמנה, אלמנה, אינו חייב אלא אחת. באיזה אופן מדובר?

- א. אין מדובר שבא כה"ג על שלש אלמנות נפרדות: כיון שהן גופין מחולקים זה מזה, וחייב מלקות על כל גוף לחוד, ועוד שהם שמות מחולקין.
- ב. אלא - שבא על אלמנה אחת שלש ביאות - וכגון שהתרו בו העדים על כל ביאה וביאה.
- הקשו: שא"כ יש לו ללקות על כל התראה והתראה, כפי ששינונו: נזיר שהיה שותה יין כל היום כולו, והתרו בו רק פעם אחת, חייב רק אחת. אבל, אם אמרו לו, התרוהו מספר פעמים חייב על כל אחת.
- ג. אלא - כגון שבא פעם אחת על אלמנה משלשה בעלים, ונתחדש שלוקה שלש רק בגופים מחולקים ולא בשמות מחולקים. המשך -

8. **ברייתא:** הבא על אשה שהיא אלמנה וגרושה וחללה זונה, בזמן שאיסורים אלו חלו עליה כסדר הזה, חייב על כל אחת ואחת. מה טעמו?  
סבר שאין איסור חל על איסור, אך ב"איסור מוסיף" לוקה על כולם:  
באלמנה, היתה אסורה לכהן גדול בלבד, וכשנוסף 'גרושה', נאסרה בכהן הדיוט. וכשנוסף 'חללה', נאסרה באכילת תרומה.  
ואיסור זונה נחשב מוסיף כיון ששם זנות כללי שייך אף בישראל.

9. **שנו:** כהן גדול שבא על אחותו אלמנה, שגם אם היא בתולה, היא אסורה עליו מצד אחותו, לא חל עליה איסור אלמנה. כדעת מי זה?  
א. רב ששת רצה להעמיד כרבי שמעון שאין איסור חל על איסור. בענין: האוכל נבילה ביום הכפורים, פטור מעונש כרת של יום כפור, משום שאיסור נבילה [או איסור אבר מן החי] קדם לאיסור אכילה ביום הכיפורים, ואין איסור חל על איסור.  
ב. הגמרא דוחה - יתיישב אף כרבנן הסוברים "איסור חל על איסור", וחייב אף משום איסור אכילה ביום כפור.  
ומה שאמרו "איסור חל על איסור", זה דווקא באיסור חמור שחל על איסור קל, וכגון אכילה ביו"כ - כרת, על נבילה - מלקות.  
אבל אלמנה הקל לא יחול על אחותו החמור.  
[והובא בזה בגמרא גירסה נוספת].

10. **ישראל הבא על אחותו עושה אותה זונה, ונסתפקו האם גם עושה אותה חללה?**  
אין [איסור] חללה נהיה, אלא מביאת איסור כהונה בלבד. והמקור - שחזר הכתוב וכתב "חללה" בכהן גדול לאחר אלמנה וגרושה שהם איסורי כהונה.  
עוד ביארו - גזירה שוה - "זונה" "זונה", ללמד שגם כהן הדיוט כמו בכהן גדול, הבא על אשה שאסורה לו מחמת כהונה, זרעו ממנה חולין.